

ВИДОВИЙ СКЛАД ТА ЧУТЛИВІСТЬ ЗБУДНИКІВ ПІСЛЯРОДОВОГО ЕНДОМЕТРИТУ КОРІВ ДО АНТИБАКТЕРІАЛЬНИХ ПРЕПАРАТІВ

¹Сачук Р.М., ²Кацараба О.А., ³Стравський Я.С., ⁴Кулініч О.В.

¹Дослідна станція епізоотології ІВМ НААН, вул. Князя Володимира, 16/18, 33028, Рівне

²Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З.Гжицького, вул. Пекарська, 50, Львів, 79010. katsaraba@gmail.com

³Тернопільська дослідна станція ІВМ НААН, вул. Тролейбусна, 12, 46027, м. Тернопіль

⁴Інститут ветеринарної медицини НААН, вул. Донецька, 30, 03151, Київ

Серед антимікробних препаратів, які застосовуються у ветеринарній практиці, найпоширенішими і найдієвішими залишаються антибіотики, які для підсилення етіотропної дії комбінують із сульфаніламідними та нітрофурановими препаратами, хлоргексидином, іхтіолом, ксероформом, йодоформом, ізатизоном, декаметоксином, АСД, прополісом та іншими препаратами. Безперечно, що застосування антибіотиків і інших препаратів (йод, хлоргексидин) слід починати із ідентифікації збудників та визначення їх чутливості до антимікробних препаратів.

Мета роботи - вивчити видовий склад мікрофлори матково-підврових виділень хворих корів та визначити чутливість даних збудників до антимікробних препаратів.

Досліди проводились у ФГ «Мрія» с. Велика Омеляна Рівненського району Рівненської області на коровах української чорно-рябої молочної породи віком 4 – 6 років, живою масою 470 – 500 кг, продуктивністю 4700 – 5500 кг молока за лактацію, які утримуються за стійлово-пасовищною системою, у яких діагностували клінічні форми ендометриту.

Виділення з матки висівали на м'ясо-пептонний бульйон, м'ясо-пептонний агар, жовтково-сироватковий агар, вісмут-агар та середовища: Ендо та Сабуро.

Ідентифікацію та класифікацію виділеної мікрофлори здійснювали згідно з виданням «Короткий визначник бактерій Бердже» (1980). Чутливість виділених мікроорганізмів до антибіотичних препаратів визначали диско-дифузійним методом. Результати досліджень інтерпретували за методичними вказівками «Антибіотикограма: диско-дифузійний метод. Інтерпретація результатів», (Москва, 1999), а також відповідно до рекомендацій NCCLS (1991).

Бактеріологічними дослідженнями встановлено, що з метроаспірату корів, хворих на післяродовий метрит, виділяли *E.coli*, *Str. faecalis*, рідше – *Staph. saprophyticus*, *Proteus vulgaris* та *Staph. aureus*. Встановлено, що мікрофлора, яка зумовлювала розвиток ендометритів у дослідних корів, резистентна до більшості широко вживаних антимікробних препаратів, особливо тих, що тривалий час застосовуються у господарстві. Так, *E.coli* була чутлива лише до 50,0% антимікробних препаратів, зокрема до йоду, хлоргексидину, амікацину, цефотаксиму, цефтазидиму, офлоксацину, а також до гентаміцину, канаміцину та хлоргексидину. Золотистий стафілокок виявився чутливішим за стафілокок сапрофітний. Встановлено, що *Staph. aureus* чутливий до 40,0% антимікробних препаратів, що тестувалися, зокрема до гентаміцину, доксициліну, рифампіцину, йоду та хлоргексидину (найбільша чутливість). Тоді як, *Staph. saprophyticus* виявився нечутливим до низки антибіотиків (крім йоду та хлоргексидину) і умовно-чутливим лише до двох (амоксациліну та клоксациліну).

Отже, у розвитку післяродового ендометриту у корів задіяна неспецифічна полімікробна інфекція, що відноситься до аеробно-анаеробних мікробних асоціацій. 2. Враховуючи результати мікробіологічних досліджень, для лікування корів із післяродовим ендометритом у даному господарстві найдоцільнішим є застосування препаратів на основі йоду та хлоргексидину, які характеризуються широким спектром дії.